

21 NOVEMBER 2010 – CHRISTUS, KONING VAN HET HEELAL

EERSTE LEZING

TWEDE BOEK SAMUEL 5, 1-3

In die dagen begaven alle stammen van Israël zich naar David in Hebron en zeiden: „Hier zijn wij, uw eigen vlees en bloed. Vroeger al, toen Saul nog over ons regeerde, was u degene die de troepen van Israël aanvoerde. Daarenboven heeft de Heer u verzekerd: gij zult mijn volk Israël hoeden; gij zijt het die over Israël zult heersen.”

Alle oudsten van Israël kwamen naar de koning in Hebron en koning David sloot met hen in Hebron een verbond ten overstaan van de Heer, en zij zalfden David tot koning over Israël.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE KOLOSSENZEN 1, 12-20

Broeders en zusters,

Blijmoedig danken wij God, de Vader, omdat Hij u in staat stelde te delen in de erfenis van de heiligen en te leven in het licht. Hij heeft ons ont-rukt aan het domein van de duisternis en overgebracht naar het Koninkrijk van zijn geliefde Zoon. In Hem is onze bevrijding verzekerd en zijn onze zonden vergeven.

Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping. Want in Hem is alles geschapen in de hemelen en op de aarde, het zichtbare en het onzichtbare, tronen en hoogheden, heerschappijen en machten. Het heelal is geschapen door Hem en voor Hem. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem.

Hij is ook het hoofd van het lichaam dat de Kerk is. Hij is de oorsprong, de eerste die van de dood is opgestaan om in alles de hoogste te zijn, Hij alleen. Want in Hem heeft God willen wonen in heel zijn volheid, om door Hem het heelal met zich te verzoenen en vrede te stichten door het bloed, aan het kruis vergoten om alles in de hemel en op aarde te verzoenen, door Hem alleen.

EVANGELIE

LUCAS 23, 35-43

Toen Jezus aan het kruis hing, stond het volk toe te kijken, maar de overheidspersonen lachten Hem uit en zeiden: „Anderen heeft Hij gered; laat Hij zichzelf eens redden, als Hij de Messias van God is, de uitverkorene!” De soldaten brachten Hem zure wijn, en ook zij voegden Hem spottend toe: „Als Gij de koning der Joden zijt, red dan uzelf.” Boven Hem stond als opschrift in Griekse, Romeinse en Hebreeuwse letters: „Dit is de koning der joden.”

Ook een van de misdadigers die daar hingen, hoonde Hem: „Zijt Gij niet de Messias? Red dan uzelf en ons.”

Maar de andere strafte hem af en zei: „Hebt zelfs jij geen vrees voor God terwijl je toch hetzelfde vonnis ondergaat? En wij ondergaan dat vonnis terecht, want wij krijgen wat wij door onze daden verdiend hebben; maar Hij heeft niets verkeerd gedaan.” Daarop zei hij: „Jezus, denk aan mij wanneer Gij in uw Koninkrijk gekomen zijt.”

En Jezus sprak tot hem: „Voorwaar, Ik zeg u: vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

INRI

DIT IS OUDEJAARSZONDAG in de katholieke Kerk, over de hele wereld. Het christelijke nieuwjaar start volgende zondag, de eerste zondag van de advent. Vier weken later is het Kerstmis.

Deze laatste zondag van het liturgische jaar heet Christus, Koning van het Heelal. In de vorige eeuw kreeg dit feest een triomfalistische kleur. In 1964 marcheerden we voor de laatste keer als ‘soldaten van Christus’ met de KSA in onze parochie. Toen al veranderden de tijden. Vandaag zijn we wat bescheidener geworden. Gedwongen. We moeten die weg verder gaan, maar nu uit vrije wil, als we luisteren naar het evangelie op deze zondag, het verhaal van ‘Koning’ Jezus op het kruis.

Ja, op oude kruisbeelden kunnen we het nog zien, vier letters: INRI, *Iesus Nazarenus, Rex Iudaeorum*, Koning van de joden. Bij een terechtstelling moest de reden van het vonnis worden vermeld. Daar hing Hij, Jezus, de Koning, tussen twee anderen met een plaatje boven hun hoofden: misdadiger van gemeen recht. Raar gezelschap voor een koning.

Een rare koning ook. Hij reed op een ezel, niet op een fier wit paard. Meestal ging Hij zelfs te voet, op sandalen. Dit is onze Koning, op een kruis. Zonder misdaad terechtgesteld. Alleen maar omdat Hij niet ophield met beminnen. Alleen maar omdat Hij opkwam voor armen, zieken, misdeelden, marginalen. Alleen maar omdat Hij telkens weer herhaalde dat Hij in die keuzen het beeld van God was.

Rare Zoon van God. De zonen van Griekse goden stierven als helden in een oorlog, nadat ze duizend vijanden hadden doorspiet. Boeddha stierf met een gelukzalige glimlach op de lippen. Socrates dronk met slokjes de gifbeker, keuvelend met zijn vrienden. Jezus sterft, de handen en het hoofd vol bloed en wonden. En toch, de spijkers zijn door zijn handen gegaan, maar niet door zijn hart. Ook al is Hij verlaten door bijna al zijn leerlingen. Eigenlijk houdt Hij maar één relatie meer over, de relatie met zijn Vader. „Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest”, zegt Jezus. „Jij hebt heel mijn leven voor Mij gezorgd. Laat Me nu niet in de steek. Help Me nu over de laatste drempel. Blijf Mij nabij.”

Slechts één relatie die overblijft? Neen, toch niet. Er zijn de twee misdadigers naast Hem. De ene spot met Hem: „Ja, jongen, Jij die beweerde de liefde zelf te zijn. Je ziet wat het uithaalt. We zitten in het zelfde schuitje.” „Neen,” zegt de andere misdadiger tot zijn kompaan, „we zitten niet in hetzelfde schuitje. Ik heb vermoord. Jezus niet. Ik heb leven genomen. Jezus heeft leven gegeven.” En dan zegt de goede misdadiger tot Jezus: „Jezus (niet ‘Sire’ of ‘Koning’), Jezus, denk aan mij. Blijf mij nabij.” En daarop komt het antwoord van Jezus: „Ja, Ik Denk aan jou. En als Ik aan iemand Denk, gebeuren er grote dingen. Blijf vertrouwen, broer. Zeg samen met Mij: ‘Vader, in uw handen leg ik mijn leven.’ Straks komen we samen Thuis, voorgoed.” De eerste heiligverklaring. Van een berouwvolle moordenaar.

Als het leven tegenzit, als pijn de bovenhand neemt, als we ziek zijn, onze partner of ons werk verliezen, nodigt deze zondag van de Christus-Koning-Herder ons uit om het gebed van Charles de Foucauld te bidden. De Foucauld leefde te midden van de Toeregers in de Sahara. Hij bleef er weerloos beminnen, net zoals de monniken van Tibhirine. Hij werd er vermoord teruggevonden op 1 december 1916. Hij schreef een melodie op de woorden van de stervende Christus-Koning. Ik heb er een ‘zachtere’ versie van gemaakt. Ik kan die radicale tekst van kleine Broeder Charles soms niet bidden, „wanneer de lage hemel als een deksel weegt op het leven” (Charles Baudelaire).

Vader, ik zou me op Jou willen verlaten.

En voluit kunnen zeggen: „Doe met mij wat Jij goed vindt.”

Wat Jij ook met mij doen wilt, ik zou Je willen kunnen danken.

Ik zou tot alles bereid willen zijn.

Alles zou ik willen aanvaarden, als jouw wil maar geschiedt in mij en in al je schepselen.

Niets anders zou ik willen verlangen, mijn God.

Ik zou mijn leven in jouw handen willen leggen,

het geven aan Jou, mijn God, met al de liefde van mijn hart,

omdat ik Je bemin, omdat het voor mij een noodzaak van liefde is

mij te geven, mij geheel en al op Jou te verlaten,

met een oneindig vertrouwen, want Jij bent mijn Vader.

Zou God tevreden zijn met die zachtere versie? Vraag het eens aan de goede moordenaar.